

μυῖς κόδας τοῦ μαγεῖρου μας, καὶ ἄλλο δὲν ἔβλεπον
καὶ τοὺς ἐπέχοντας τόπου περόνης δακτύλους μου,
καταβαίοντας καὶ καταβαίοντας ἀπὸ τοῦ στόματός
μου εἰς τὸ τρυβλίον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρυβλίου εἰς τὸ στό-
μα μου. Ποτέ μου δὲν ἐγεύθη φραγῆτόν γλυκύτερον!
Ἦναι ἄρα ἀνάγκη νὰ προσθέτω, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ
λόγου μου, ὅτι καὶ ὁ μέγας δούξ τῆς μεγάλης Ρωσίας
Κωνσταντῖνος, ἐγεύθη εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὀλίγον πρὸ
μου, κεμπάπιον, καὶ ὅτι ἡ γνώμη του συμφωνεῖ πα-
ρόξως μὲ τὴν ἰδικήν μου; Ν. Δ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΩΔΗ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Εἰς Ἐρωτα.

Ἐσήμενον μεσάνυχτα
Ἦ Ἄρκτος πρὸς τὸ μέρος
Τὸ τοῦ Βωώτου ἔστρεφε,
Τοῦ φαινοῦ ἀστέρος
Κι' ἀπὸ τὸν κόπον ἅπαντες
Οἱ ἄνθρωποι βαρέως
Εἰς τὰς ἀγκάλας ὑπνωττον
Τοῦ ποθητοῦ Μορφέως
Ὅκταν, εἰς τὰ πρόθυρα
Ἀπέξω μὲ τὰς χεῖρας
Τὰκ τὰκ ὁ ἔρωσ ἤκουσα
Νὰ μοῦ κτυπᾷ τὰς θύρας.
—Τίς; εἶπα, τίς τὰς θύρας μου
Μετάνυχτα πατάσται;
Τίς εἶνε; τίς τοῦ ὕπνου μου
Τὰ ὄνειρα ταρατσει;
—Ἐλ', ἄνθρωπε, τὸτ' ἐκραξεν
Ὁ ἔρωσ, μὴ φοβῆσαι
Ἐν βρέφος εἶμαι, ἀνοιξε,
Ἄν ἐλεήμων ἦσαι
Ἀσέλτηνον, δλόβρεχον
Ἀπόψε ἐπλανήθην,
Λυπήσου με.—Τὸ ἤκουσα
Κ' ἐκάμθην, κ' ἐλυπήθην,
Κ' εὐθύς τὸν λύχον ἀναψα
Καὶ ἀνοιξα. Ἐμβαίνει
Ἐν βρέφος ὠραιότατον!
Φαρέτρα κρεμασμένη
Ἐστόλιζε τοὺς ὤμους του
Χρυτόπτερον ἐπάτει,
Καὶ τόξον τὸ χεράκι του
Τὸ μαλακὸν ἐκράτει.
Εἰς τὴν ἐστίαν πάραυτα
Τὸ ἔφερα πλησίον
Κ' εἰς τὰς ζεστὰς παλάμας μου
Τὰ δάκτυλά του κλείων,
Ἐξέσταινα τὸν Ἐρωτα,
Κ' εἰς τὰ χρυσᾶ πτερά του
Ἀποσπογγίζων ἄπλωνα
Τ' ἀστράπτοντα μαλλιά του.

Ἄφοῦ καλὰ δ' ἐξέστανε
Τὰς τρυφεράς του χεῖρας,
Τὸ τέκνον τὸ καμπόνηρον
Τῆς ἀγαθῆς Κυθήρας,
Μὲ λέγει,—Φέρε, φίλτατε,
Τὸ τόξον μου νὰ ἴδω,
Μὴν ἡ βροχὴ μου τβλαψε.—
Ἄθῶος, τοῦ τὸ δίδα.
Πλὴν φεῦ! εἰς τὸν ταλαίπωρον!
Ὁ ἀσπλαχνος μὲ θ' ἔαν
Τραβᾷ, κτυπᾷ καὶ μοῦ τρυπᾷ
Τὴν μαύρην μου καρδίαν,
—Μ' ἐφόνευσε! ἐφώνησα,
Ἐχά... ἐχάθην, σκύλε!
Σκληρὲ!—Κ' ἐκεῖνος σύγχαϊρε,
Μὲ λέγει, τότε, φίλε
Δὲν ἔχει, βλέπεις, τίποτε
Τὸ τόξον μου τὸν πόνον
Νὰ καίῃ τὴν καρδίαν σου
Ἐπὶ θ' ἀκούης μόνον.—
Μ' αὐτὰ μὲ περιέπαιζε
Κι' οὐδὲ στιγμὴν ἐστάθη
Ὡς μυῖα ἐλαφρόπτερος
Ἐπέταξε κ' ἐχάθη.

Σ. Κ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλ-
τάνου Ἀμουράτου. Τοῦρκός τις ἐκ τῶν ὑπηκόων του,
ἄγαμος καὶ χωρὶς ἄλλων συγγενῶν, ἀποφασίσας νὰ
μεταβῆ εἰς Μέκκαν χάριν εὐλαθείας, ἠπόρει εἰς ποῖον
νὰ ἀναθέσῃ τὴν φυλακὴν πολυτίμων τινῶν κτημάτων
του· ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς ὅτι ὑπῆρχέ τις Χότζας ἀπο-
λαύων μεγίστης ὑπολήψεως, καὶ πεισθεὶς ὅτι δὲν
ἐδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀσφαλεστέ-
ρας, παρακατέθεσε πρὸ αὐτῶ σάκκον περιέχοντα ἀ-
δάμαντας καὶ ἄλλους βαρυτίμους λίθους, καταστήσας
συγχρόνως αὐτὸν κληρονόμον, ἐὰν τυχὸν ἀπέθνησκε
καθ' ὁδόν. Καὶ ὁ μὲν Χότζας ὑπετηγέθη νὰ ἐκπλη-
ρώσῃ εὐτεβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μέλλοντος προσκυ-
νητοῦ, οὗτος δὲ, ἥσυχος ἔκτοτε καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς
ὑποψίας, ἀνεχώρησεν. Ὅποια ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ἐκ-
πληξίς του ὅταν, ἐπανελθὼν μετὰ τινα καιρὸν, καὶ
ζητήσας ἀπὸ τὸν Χότζαν τὴν παρακταθήκην, ἤκουσεν
αὐτὸν ἀποκρινόμενον μὲ ὑπόκρισιν ἀκατανόητον, ὅτι
δὲν ἐνόει περὶ τίνος ἐπρόκειτο! Ἡ ἀνέλπιτος αὕτη
ἀπάντησις, τὸσῶ μᾶλλον κατετάραξε τὸν προσκυνη-
τὴν, καθόσον δὲν ἐδύνατο, δι' ἔλλειψιν μαρτύρων,
ν' ἀποδείξῃ τὴν κακοήθειαν τοῦ Χότζα. Ἐπειδὴ ὅμως
ἡ ζημία ἦτον ἀκαταλόγιτος, ἀπεράσισε νὰ ἀνα-
φέρῃ τὸ συμβάν εἰς τὸν μέγαν βεζύρη. Ὁ μέγας βε-
ζύρης, ἰδὼν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτον δυσεξιχνίαστον,
ἐπρότρεψε τὸν προσκυνητὴν νὰ λάβῃ ὑπομονὴν, προσ-
θεὶς ὅτι ἐσκόπευε νὰ ὑποβάλῃ τὰ διατρέξαντα εἰς
τὸν Σουλτάνον. Καὶ τῶντι, ὅταν ὠμίλησε περὶ αὐ-
τῶν τὸν ἡγεμόνα, οὗτος ἀπήτησε νὰ ἐξερευνηθῇ ἀκρι-
βῶς ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἐπὶ τούτῳ παρήγγειλε τὸν